

**מ"ת (באר שבע) 28084-12-15 - מדינת ישראל נ' TELKLEWEINI
BER ט 1375937 ZAKARIAS**

בית משפט השלום בבאר שבע

27 דצמבר 2015

מ"ת 28084-12-15 מדינת ישראל נ' ט 1375937
ZAKARIAS (עציר)

28110-12-15

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן

נגד

המשיב
TELKLEWEINI BER ט (ZAKARIAS 1375937 עציר)
ע"י ב"כ עו"ד יוחאי הזז

נוכח: מתורגמן לשפה הטיגרית, מר יעקב ביוך

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, על רקע כתב האישום המייחס לו התפרצות למקום מגורים, גניבה ואיומים.

על פי המתואר, ביום 09.12.2015, התפרץ המשיב לבית מספר 7 ביישוב כמהין, בכך שפתח את דלת הבית באמצעות מפתח אשר היה תלוי על קיר סמוך לדלת הבית ונכנס.

לאחר כניסתו לבית, גנב המשיב מעיל.

ביום 10.12.2015, סמוך לשעה 10:00, הבחין יפתח גיל המשמש כיו"ר ועד היישוב, במשיב כשהוא מסתובב בשטח היישוב, קרא לו לעצור, אך המשיב התעלם ממנו והמשיך בדרכו.

יפתח קרא לרכז הביטחון, השניים סרקו את המקום ומצאו את המשיב יושב בערסל בחצר בית מספר

7, מול הבית אליו התפרץ יום קודם. יפתח שאל את המשיב למעשיו במקום והמשיב אמר לו שזה ביתו והוא ממתין לאשתו, והניף את ידו לעבר יפתח וצעק לעברו "עוף מכאן, זה הבית שלי".

בא-כוח המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של התפרצות לבית המתלונן, אם כי, הוסיף, כי ההתפרצות אשר בפועל הייתה בכניסה לתוך הבית באמצעות מפתח שהושאר גלוי כמנהג המקום, לא הייתה במטרה לבצע פשע או לגנוב.

העבירה של גניבת המעיל לא הושלמה ובכל מקרה טען, כי לא עילת המעצר היא בעוצמה נמוכה עד גבולית, בהינתן נסיבות המעשים המיוחדים למשיב.

בא-כוח המבקשת חזרה ועתרה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, מצאתי קיומן של ראיות לכאורה להתפרצות לביתו של המתלונן.

אשר לעבירת הגניבה, ויצוין, גניבת מעיל, אף אני סבורה, כי מדובר בעבירה שלא הושלמה.

אשר לעילת המעצר, סבורתני, כי בנסיבות המקרה לפניי, עילת המעצר גבולית ביותר.

המקרה לפניי מזכיר את המעשייה "זהבה ושלושת הדובים", והגם שבענייננו לא מדובר ב"זהבה", אלא בפליט מאריתריאה, הרי נסיבות המקרה דומות להפליא.

המשיב יצא באישור ממתקן חולות, שם הוא שוהה תקופה ארוכה. מהודעתו עולה, כי הגיע לכמהין ביום 09.12.2015 בשעת בוקר, כשהוא לבוש מכנסי ג'ינס וחולצה קצרה, טייל במקום, ראה בית פתוח ונכנס לישון. בהמשך אכל תפוזים שהיו שם, נגע במחשב, אבל לא עשה בו שום דבר נוסף, ומאחר והיה לו קר, הוא לבש מעיל שמצא בבית.

מהודעת המתלונן עולה, כי הוא, כמנהג המקום, השאיר את מפתחות הבית בתוך מנעול הדלת, תוך שידע שטכנאי מיזוג אוויר אמור להגיע, יכול להיות שאלה השאירו את הדלת פתוחה. מה שתואם את דברי המשיב, לפיהם דלת הבית הייתה פתוחה.

לדבריו לא נגרם כל נזק בבית, לא נגנב דבר מהבית. הוסיף, כי כל שנעשה בבית הוא שימוש במיטה ובשמיכה. עד הוסיף המתלונן, כי בבית קיימים דברי ערך רבים, מחשב נייד, מצלמה יקרת ערך, כסף וזהב, וכן באחת המגירות הייתה מונחת מעטפה ובה כסף מזומן וזו נשארה שם.

מהודעת רכז הביטחון עולה, כי המשיב נמצא ביום 10.12.2015, כשהוא מסתובב ביישוב ואחר כך שוכב בערסל הבית בו ישן לילה קודם.

בנסיבות האמורות, עולה וברור כי המשיב לא נכנס במטרה לגנוב, אלא לישון ולאכול. המשיב אכן עשה שימוש במעיל של בעל הבית, אולם עבירה זו לא הושלמה, והגם שהייתה עבירה שלמה, זו אינה מקימה עילת מעצר.

זאת ועוד, הגם שהעבירה הנוספת הוכתרה כהתפרצות לבית מגורים, עיון בחומר החקירה וכמפורט בתמצית לעיל, מעלה שלא כצעקתה. נסיבות המקרה בשילוב העדר עבר פלילי של המשיב השווה בישראל מזה חמש שנים, מצדיקות שחרורו בתנאים מקילים.

מכאן, שאני מורה על שחרורו בתנאי של חתימה על ערבות עצמית בסכום של 15,000 ₪ והפקדה כספית בסך של 500 ₪.

יצוין, כי לא מצאתי לנכון לחייב את המשיב בערבות צד ג', בשים לב שמדובר בפליט אריתראי שנעדר כל מקורות תמיכה משפחתיים וקביעה שכזו, תאיין את שחרורו.

למשיב ובא-כוחו הודע על הדיון המקדמי הקבוע ליום 27.01.2016, בפני כבוד השופט ברסלר.

חובת התייצבות המשיב לדיון זה.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ו, 27/12/2015 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה